

DONES DE PEDRA DE BARCELONA

De Mireia Bastet (PGlez.)

Una OBRA FOTOGRÀFICA de Dones de Pedra de Barcelona
per treballar l'ASSETJAMENT SEXUAL EN ELS ESPAIS PÚBLICS

Temàtica, Àmbit Territorial i Objectius:

Orígen i arrel d'un treball artístic, basat en una forma d'expressió d'un estat emocional i d'un sentiment. Una sensibilitat que porta a comunicar i denunciar una manera de patir, de vulnerabilitat i de rebutg social vers a un estat de desigualtat per una o varies situacions respecte al reste de persones.

Seguint la línia de Masaru Emoto que va demostrar com afecten els missatges i paraules negatives a les molècules i recollit en el seu llibre "Mensajes al Agua", em serveix d'inspiració per vincular-ho a aquest projecte, de base artístic i personal, però que molt be demostra els objectius d'aquesta convocatòria.

Els carrers de Barcelona hi estan plens d'estàtues de pedra que la majoria de vegades en les nostres vides quotidianes no veiem. Jo mateixa després de la fase on més vaig tenir que treballar, i dic "tenir que treballar" per transformar una emoció que en aquell moment havia de sanear per que ja hi estava perjudicant massa la meva manera d'estar en el món, a la meva salut... una sensació totalment negativa per estar menyspreada laboralment i personalment, aviolentada per moltes situacions... i que després, hi quedava una espècie de ressonància que encara hi dura de buscar-les i veure-les per Barcelona.

Encara avui dia en trobo de noves... el sentiment no ha canviat gaire, suposo, degut en part a que la situació de desigualtat encara hi perdura, encara aquí i ara la majoria de dones ens trobem lluitant cada dia per que ens respectin en tots els àmbits socials. Encara avui dia es viuen moltes situacions de violència masclista, no tan sols en l'àmbit públic, que per experiència pròpia puc assegurar no és el més perillós comparat al privat o de porta cap endins pero que sí te la mateixa rellevància per abordar a canviar, per reestablir els condicionaments educatius per que comencem a fer una societat on la normalitat sigui el respecte i no l'assetjament.

Localitzat el projecte a Barcelona, als carrers del meu barri de Cor Eixample que em transporten a reviure escenes de la infància amb ma mare quan caminàvem i ja les veiem... Però

tambè el reste de barris, centre o no, Montjuïc, Les Corts, la Barceloneta, Gràcia, Nou Barris... un recurs arquitectònic moltes vegades que des del Neoclàssic i el Modernisme han transitat a d'altres en l'arquitectura moderna i postmoderna que també les utilitza per decorar els seus edificis, com per ex. una que hi ha en un edifici a la cruïlla del carrer Pau Clarís amb el carrer Casp, rodejada d'hormigò. Clar que les que hi han col.locades als Jardinets de Gràcia i les escales del MNAC de Llimona poden ser més espectaculars... Algunes son icons religiosos pero totes són de pedra i totes són dones.

L'objectiu principal d'aquest projecte és demostrar com qualsevol agressió a la teva persona, siguin paraules o situacions en l'espai públic poden fer canviar el teu estat original com a humana i convertir-te en DONA DE PEDRA. Com a estratègia d'autoprotecció i de defensa i com a conseqüència de la violència que et paralitza i et bloqueja, t'impideix ser tú mateixa, t'anul.la el moviment i et transforma en una altra cosa que per res és una dona sencera, lliure, amb els valors humans intrínsecs de sentir i transformar i de créixer en societat, drets fonamentals i sentit de la nostra existència per estimar, compartir, ensenyar i desenvolupar les nostres virtuts que la natura ens ha donat per donar la vida. Filles, Mares, Companyes, Amigues, Professores, Advocades, Models, Metges, Artistes, Secretàries, Caps d'equip, Gestores, Merchants, Guies, Psicòlogues, Assistentes Socials, Fotògrafes, Escriptores, Periodistes, Alumnes, Monges, Electricistes, Cambreres, Cuineres, Dones de la llar, Alcaldesses, Bomberes, Il.lustradores, Interioristes, Productores, Botigueres...

La manera de sensibilitzar a la ciutadania amb les eïnes i estratègies per a PREVENIR, DENUNCIAR I FER FRONT a l'assetjament sexual en l'espai públic no és una feina i tasca fàcil. Canviar uns estils educacionals i d'hàbit "mal heredats" implica un "sobre-esforç" i una alta creativitat per retar a la societat a veure les recompenses d'aquest canvi i el treball en equip, la implicació i la posada en marxa.

Per aquest motiu i apojada pel SARA (Servei d'Assessorament i Acol·lida per a les Dones) al que hi visito habitualment, veient com un equip de professionals entre Assistentes Socials, Psicòlogues especialitzades en Violència Masclista, Advocades i demès equip humà amb el que hi contem, em porta a sentir-me "obligada" a posar també de la meva part com artista i com a víctima, com a persona i ciutadana a fer aquest projecte i donar-lis també suport doncs he pogut comprovar el rebassament d'ocupació, recursos i temps al que ni elles poden assolir i que la ciutadania hem de reforçar.

Encara que m'agradaria abordar també la violència en l'espai privat, que ho faré en pròximes convocatòries i ja que la convocatòria d'aquest any aborda la violència d'assetjament en espais públics amb el lema " Vull caminar tranquil.la" –Carrers sense assetjament, la proposta que hi faig reuneix conceptualment i de fons com, la llibertat de moviment, és tan important per dur a terme els aspectes de qualsevol ciutadana, i que alhora xoca i s'altera quan es dóna qualsevol situació de

violència masclista , que com be es descriu al Pla Municipal per a la Igualtat d'Oportunitats Real i Efectiva entre Dones i Homes (2012-2015) i amb el Pla d'Actuació Municipal vigent, i seguint la legislació catalana (Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i com entén l'Ajuntament de Barcelona la violència masclista:

“La violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, les intimidacions i les coaccions, tingui com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat”.

Així mateix, l'esmentada llei descriu l'assetjament sexual com:

“Qualsevol comportament verbal, no verbal o físic no desitjat d'índole sexual que tingui com a objectiu o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat d'una dona o de crear-li un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest.”

Amb aquestes premises clares i directes, l'assetjament en l'àmbit territorial en el que es basa aquesta convocatòria i objectiu a treballar són tots els espais públics al carrer, als parcs, ...com a escenari més públic de la ciutat, col·legis i universitats,... però també als transports públics, locals d'oci i de lliure concurrència, Internet, premsa, publicitat i medis audiovisuals públics, tan difícils de controlar.

Amb la temàtica com a preàmbul, la idea és fer una sèrie de RUTES en busca de les Dones de Pedra per recrear situacions on es donin situacions de violència masclista en l'àmbit públic: xiulets, mirades lascives, floretes o tocaments sexuals entre altres que generen situacions de discriminació i d'abús de poder vers les dones i que poden ser més o menys generalitzats, silenciat i invisibilitzats a totes les ciutats del món. Jo personalment haig d'enfrontar-me a vegades a amics que em toquen el cul “en broma”, em fan “piropos” malsonants i el més greu per la situació de crisi i laboral, no sentir-se obligats a remunerar la feina feta d'assessorament artístic per ser dona, tenir que regalar obra per que et paguen part d'un dinar al donar-se la greu situació de no poder arribar a fi de mes amb els meus ingressos actuals o de tenir que paralitzar una proposta sexual que es crecen com a cobrament. Les RUTES es poden treballar per que el grup de treball escollís una zona geogràfica específica (ex: centre.gòtic, Montjuïc,...) o que hi vulguin treballar el seu propi districte o barri.

La meua experiència en el món de l'educació i la cultura m'ha fet veure que la CREATIVITAT és una de les millors maneres d'aprendre, per així fer un primer pas a canviar un hàbit. La fenomenologia i reminiscència de la que Jung va fer la seva base d'arteràpia em va ensenyar en un

curs d'especialització que són mètodes de treball psicològic-conductiu eficaços i serien el denominador comú de les activitats de treball en busca de les Dones de Pedra, víctimes de situacions de violència masclista en l'àmbit públic i que alhora hem de recuperar en la seva forma humana, el joc creatiu del que consistirà el projecte mitjançant les rutes i l'edició del llibre fotogràfic on també recullirà totes les aportacions d'aquest projecte sempre que el pressupost doni per cobrir la inversió requerida si no es buscarien altres alternatives com el de suport digital, sempre més econòmic i que implica hores de feina que jo també em comprometria a assolir.

El problema greu és la naturalitat i normalitat de moltes situacions de violència masclista en l'àmbit públic, un "fenomen que continua tenint una alta tolerància social, essent minimitzat i invisibilitzat, alhora que sovint es neguen les seves conseqüències i l'impacte que té en les dones. La permissivitat social cap a l'assetjament sexual envers les dones i noies té relació amb la manera com es situen socialment els cossos de les dones com a objectes públics i de desig sexual, en la forma com els homes es relacionen amb les dones a través dels "afalacs" i el "flirteig" entre altres. A més les dones són situades com a culpables o instigadores de la seva victimització i se les reprova socialment amb expressions com "ella soleta s'ho ha buscat!", "és que... mira com va vestida!" "si surts a aquestes hores... ja saps què pot passar!". Aquest fenomen i les seves pràctiques sostenen i fonamenten relacions de desigualtat entre dones i homes i legitimen la violència masclista (violència sexual en l'àmbit comunitari).

Població a qui s'adreça o a qui vol beneficiar:

Sumant l'anomenament d'infinitos rols de dona al que hi feia referència (filla, mare, companya...) anteriorment, podríem adreçar en un segment relatiu de dones que serà per treballar el projecte a nenes, adolescents i adultes, com també el mateix públic d'homes per fer concienciació, REFLEXIÓ, sensibilització, prevenció i denúncia per afrontar la problemàtica. Entenc que un pare, un company, un professor, etc., estiguin igualment implicats en la problemàtica. És una realitat de tots.

Organització per dur a terme l'acció proposada, Pla de Treball i Calendari

M'ofereixo en primer lloc com a guia del projecte. Em COMPROMETO a dur a terme el projecte en la part executiva, d'aplicar tots els meus coneixements i experiència en la consecució d'objectius i de recollir en arxiu tot el seguiment i resultats (sempre que siguin assolibles). La part organitzativa vers al calendari seria de portar a terme d'entre els mesos de desembre a març, un 8 de Març de Festivitat i de referència per fer un primer balaç del projecte seria ideal, sempre que els centres educatius puguin incloure aquest projecte en els seus calendaris. Depèn de com volguem adequar

primerament a les escoles i universitats, associacions i demès grups les RUTES per veure i trobar aquestes Dones de Pedra, i assolir els **reptes**:

1) La promoció d'accions comunitàries de sensibilització i conscienciació per a que la ciutadania esdevingui agent actiu en la identificació i eradicació de qualsevol forma d'assetjament sexual vers les dones als espais públics.

Troblem /veiem una dona de pedra a la Ruta escollida, o escollim una d' entre totes...

- a) crea una història que expliqui el per què s'ha convertit en pedra. I com retornar-la al seu estat humà... un guiò de teatre? Un conte? Una representació? Un còmic? Dibuix? Treball fotogràfic?... Collage amb retalls de revistes? ...un programa de Tv? A comentar?... Un poema? Un curt? (escoles de cinema, moltes avui dia a Barcelona)...una coreografia? etc.,...
- b) Treballar-la lliurement vers l'aquí i ara, estació de l'any, temàtica d'actualitat... etc...

LA CLAU ÉS US SISTEMA de DOCÈNCIA com qualsevol altre on, en aquest cas, el tema és la VIOLÈNCIA VERS LES DONES EN L'ESPAI PÚBLIC... "Vui caminar tranquil.la"...

2) La recerca d'estudis que contribueixin a la detecció i identificació de les diferents formes d'assetjament sexual vers les dones als espais públics, i que desvelin les relacions de desigualtat de gènere que els sustenten i que aportin recomanacions i/o plans d'acció.

En la posada en comú d'anècdotes i casos, la creativitat basada en la Fenomenologia de Jung de recrear històries sobre una base real per transformar-les en situacions que poden canviar i ser diferents. Una de les millors idees penso per treballar l'empatia és fer un canvi de papers, de les històries, contes i creativitat de recrear una situació on s'ha donat un cas de violència vers les dones en espai públic i que ha convertit a la dona en pedra, recrear-ho fent una obra de teatre on el protagonista sigui un home, x ex., encara que aquest recurs ja s'ha fet servir abans i en comptes de ser útil ells troben la situació ridícula i humorística...L'humor és molt positiu pero l'objectiu és fer reflexionar.

3) El desenvolupament d'accions formatives, materials didàctics o recursos que permetin reconèixer, prevenir i afrontar l'assetjament sexual als espais públics, en especial entre adolescents i joves, i modificar els models, actituds i conductes que legitimen la desigualtat de gènere.

Es treballa l'EMPATIA com a fonament clau en la SENSIBILITZACIÓ i ACCIÓ d'un canvi de mentalitat i d'hàbits, de comportament i de conductes que perfectament poden ser d'una altra forma

creativa, original i evolucionada que hi pensi més en una societat més culta i de coneixement, d'estil més educat en la base i en la forma i que en contes d'atacar els drets els magnifiqui i els inclogui en reptes per ser una societat millor. – Per això i ja que l'objectiu principal de públic són dones i seran les que com a protagonistes han de ser l'eix principal del projecte un sistema de recompenses com el que ha demostrat la plataforma Verkami, famosa des de fa temps en la promoció de les accions de micromecenatge i de divulgació artística, documental o simplement individuals amb un atractiu característic, seria el millor alicient per que elles participessin en micro premis basat en descomptes en la compra del supermercat (Bon Preu x ex., Bon Àrea) que avui dia ajuda molt a portar l'economia familiar i que són empreses d'alta implicació en Responsabilitat Social Corporativa i seria de fàcil consecució la seva col.laboració. Descomptes també en cultura i esdeveniments oficials de l'Ajuntament, llibres i altres idees que fomentin la seva participació i que pel cost seria primer idees públiques que no pas d'empreses privades, per molt que hi crec moltes estarien encantades de participar-hi en la iniciativa.

4) La promoció d'accions que fomentin l'apoderament de les dones a partir de la visualització i posada en comú de les seves experiències en relació a la desigualtat de tracte i l'assetjament sexual als espais públics.

Un llibre previ de recull fotogràfic basat en la meua obra seria una guia per activar la búsqueda, la formació del treball creatiu posterior i alhora retar a les aportacions.

Les reds socials són quasi obligades en aquest tipus de projecte on busquem la divulgació per contribuir a la participació pública un cop treballat a cada àmbit grupal pel que es fan les RUTES. La pàgina web del projecte la faria jo mateixa, un blog i la presència a facebook ... Totes les eines convencionals per un projecte d'aquestes característiques i que ademès està incentivat per l'Ajuntament de Barcelona, el SARA i totes les associacions de Dones i centres educatius de la ciutat. De fet, inclouria la meua acadèmia de dansa Oriental Munique Neith on som gairebé 900 alumnes i que hi serà col.laboradora del projecte. Dintre del món de la Dansa i més l'Oriental com a xoc cultural que promou accions masculistes en la seva pròpia societat, es donen molts casos de violència vers les dones en l'àmbit públic a la ciutat de Barcelona. Són moltes les vegades que he sentit a professores dient que en moltes actuacions les han tractat com a "stripers", prostitutes o simplement "buscones" quan vulneren totalment la missió d'una ballarina que és la d'expressar-se amb el cos i fer art, en aquest cas, fidels ademès a una dansa mil.lenària. A través de classes gratuïtes, entrades a espectacles com és el Festival Internacional de Dansa Oriental que es celebra al Febrer cada any i es organitzat per l'acadèmia Munique Neith juntament amb la Universitat del Caire, seria un molt bon atractiu per aproximar, com feia jo quan exercia de professora fa uns anys a moltes dones al món de la dansa oriental que tan beneficiós és per la salut femenina, mental i física. Treballant el moviment

vers els bloquejos que moltes situacions de violència masclista es donen a la realitat, un fet que personalment puc assegurar és el motiu de que hi hagin tantes alumnes.

5) L'orientació i atenció a dones que viuen o han viscut situacions de assetjament sexual als espais públics.

Amb la col.laboració del SARA i l'acadèmia Munique Neith, el meu comprimís de dur a terme el projecte i ser alhora la cap principal de la gestió de les accions, idees i recull arxiu per posteriors possibles edicions, crec que algunes de les moltes víctimes que m'he trobat a la sala d'espera del SARA serien grans ajudantes en aquest projecte, fent de suport documental, ajudant a les Rutes o fent suport a les tasques sempre que hi estiguin aturades o disposin de temps per invertir en aquest projecte.

El calendari per molt que m'agradaria concretar en aquesta descripció del projecte, igual que els aspectes econòmics, em són de gran dificultat definir en aquests moments. De fet, el premi crec que es per finançar el projecte així que en vers a la meua implicació total, l'ajuda de les col.laboracions i el pressupost per editar el llibre que si es finançat per l'Ajuntament i el departament de Comunicació seria un cost a no comptar i invertirho en altres eixos fonamentals del projecte, un sou per la meua part per ex., dedicant una jornada laboral completa ja que ara mateix estic en situació de comptar amb la RAI com a ingressos fixes i l'intentar vendre obra que hi genero, assessorament artístic que em costa molt de cobrar, d'entre altres accions de búsqueda de feina que hi faig diàriament.

Aquest projecte fotogràfic ha sigut una inversió d'hores infinites de caminar, d'inspiració, de tècnica, de coneixements de fotografia, d'experiència laboral en una galeria de fotografia de Barcelona, l'H2O...totes les hores de pràctiques com a crítica d'art no remunerades fetes els darrers anys, ...les hores de registre, retoc fotogràfic, d'escriure els textos que defineixen aquest sentiment de la conversió del teu estat original lliure com a dona a una DONA DE PEDRA per ser forta en el dia a dia que hi vivim, el que he viscut... superar els obstacles per continuar, assolir i "acceptar les injustícies com "coses que no es poden canviar i que no has de deixar que t'afectin" que són les paraules a que molta gent recorreix quan els hi expliques una situació concreta que has viscut contra la teua dignitat com a dona.

Previsió dels aspectos econòmics que inclogui: el pressupost global de la realització del projecte, la descripció de l'aportació del grup promotor de la iniciativa i altres fons de finançament:

Falta afegir al que ja hi he descrit com a la meva implicació laboral a jornada complerta o mitja jornada estimada a un sou ajustat al meu perfil professional, l'edició del llibre guia preferiblement aportat a part del pressupost global per part de l'Ajuntament/ la Diputació de Barcelona i les col.laboracions del SARA i l'Acadèmia Munique Neith, les aportacions per part de l'Institut de Cultura per les entrades d' esdeveniments i espectacles i com a sistema de recompenses; el 25 de novembre en l'acte de la celebració de l'Edició del Premi la implicació del Ministre de Cultura, el Il·lustríssim Sr. Ferran Mascarell, en suport al Dia Internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones, fent crida a la participació de totes aquelles empreses que amb el seu suport econòmic d'esponsorització a canvi de RSC i de no tributar ens ajudarien a ampliar el ventall de la campanya de sensibilització, ampliar les RUTES, les accions i la presència a les xarxes i la divulgació. El recull en un altre llibre o fins i tot fer una edició de qualitat alta amb les meves fotografies i d'altres aportades per les participants a les rutes en un Premi a les dones, nenes, adolescents, joves,... Alhora altres que s'animen a compartir les seves experiències tan en les xarxes, participant en un programa de ràdio com és el de la Mònica Terribas o fent una xerrada de conscienciació amb la Matilde Obradors, degana de la Universitat Pompeu Fabra i ex professora meua, una feminista activista i que com la Mònica Terribas són dones que hi admiro molt, personalment i professionalment. Entenc que el pressupost es mou sobre una base de 7.500 Euros més el que s'afegeixi d'aportacions d'empreses i d'inversió per part de l'Ajuntament en l'edició de material didàctic, contant la meua remuneració però secundari al meu compromís d'implicació i assoliment del repte.

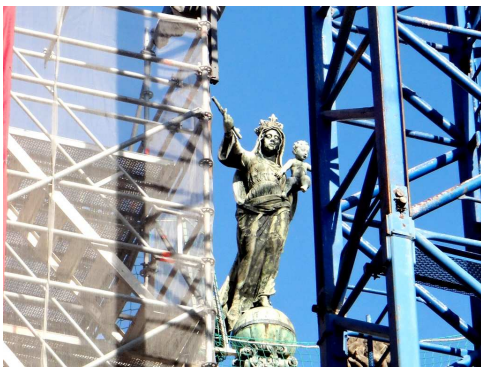
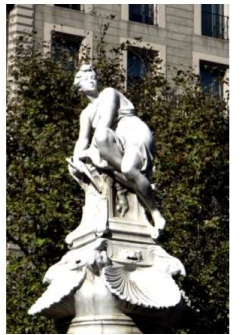
Tot seguit anexo una part del meu treball fotogràfic i base del treball i d'aquest projecte.

Ruta Centre, Eixample...

Ruta Montjuïc

<http://www.mireiart11.com/creatiön/photo/dones-de-pedra-de-barcelona/>

[illegible]

Et precis aprofitar mai s'ajusta al tecnològic. Potser igual q. a la dansa
 haig de frenar el cervell x coordinar amb l'ordinador q. seuen
 els peus ... Ho sempre es pot aconseguir i potir... Mòries la pràctica et
 dona velocitat alhora de fer S les coses. Les simulacions del
 passat en són tants gran el photoshop comença a fallar en
 el dia clau de retorn als nous temps d'adolescència on quel
 Sagrado Familia ho era. Hi era ... Per molt q. pugué continuar
 canviant de format tard o d'hora hauré de tornar x retocar i
 botejar les imatges ... Un q. a l'elemental en un mes M... és
 massa casualitat. Però intento no deixar m'imp. q. abir-se les
 oques amb els copyrights i aprenent-les x totar el lluc on
 les seleccionades del meu casting d'aquí i allà pnal. en la
 màgia tardor d'esti Tim Burton predominant, llueixin i
 les meui computer. Barcelona, adeu a tenir nou de dona
 i com a vius d'aquesta felina q. a vegades és + real q. gata
 sempre li dona x viixer i sentir, treu els seus millor colors
 i tonalitats dels veus als ocos i als grocs + roncants en
 clau terracota x formar la paleta dels colors del meu cor
 en el instant de treure cada foto. Analitzant la perspectiva
 amb l'eina after-shoot per disposar l'instants i a millor
 veig, observo de lluny i en comput sense perdre l'equilibri
 entre la llum i la pedra, el blanc i el negre, el sol i la
 ombra ... entre altres colors q. sempre hi són presents en
 un intent jupanià de voler entendre amb corporations
 i no pas amb fórmules ... d'harmonia natural.

Marco nites de treball ves des records dels dies on regnàvem
 d'una agència clava q. aparentment són sòlides i po les veig
 en unaltitud de textures ...

26. Ddp 20 oct 12 20 | Verge amb nen i vireta màgica | poder? Esqueix a l'alt cat / Bassell
nen a l'esquerra... i el pal a la dreta... a l'alt cat d'alt / Rossello... d'alt els banquets...
27. Ddp 20 oct 12 21 | Reina amb trens de flor a porta, rica amb pit, mat adormida
despar el no? a la ruba... anava diaca. Pedra...
28. Ddp 20 oct 22 LAET / pelau netra Per mi (CANITAT) i l'era ma llua al cap
29. Ddp 23 oct 23 | Múria - Múria | Neus, por, dansa en "couço-couço"
mo i l'ecuent d'irada, potens, inclusions,
30. Ddp 23 oct 12 24 Múria - Múria (lateral) Constat Proza - llus - l'apiscat
Cans d'uns sinpels, hipnotitzats i somniant en notes musicals, molt al
costat d'a deca.
31. Ddp 22 oct 12 Reda o feno? Cepiscut... Mags Espunya m'ent cap a l'alt
m'ing entada - cubra en def al passat? Alga d'averda ... x defen sor-la?
32. Ddp 22 oct 12 2 | Dona fira amb nen | Contrast pedra pulida amb creient
Davant d'una para x m'enta amben-la pen te un gran pad d'ambre.
al futur, invada d'un fluxe constant d'atrificat de coches, pelsors i d'at cos
33. Ddp 22 oct 12 3 | Angel e m'ancantell, x a mi e una dona sens dubte.
Amo lleo al costat (mi cap a mi) i haviu un altre a l'altre costat? Formes i l'ines
femenins, forga d'atrallu i mirant, ts. x mi everta.
34. Ddp 22 oct 12 4 | Ateua d' lluny | Davant pos l'era, conida a neus a l'ent
d'atrop... rose, corus... suggerens. Espais q'ill amb el Cor vol explir... Entre columnes
de cantu, no podra arbr + magistosa, impose x defen la cutat...
35. Ddp 22 oct 12 5b | Ateua d' m'op | Solemne i pup x la guerra, ten pit
l'efecte d'a pedra (dedueu) no sense pritr els ulls) i com bupce blau scuip, ts
seucla "ida" reflexiva, introspectiva i m'pillosa, callura i sequetst. Tels en moumen
36. Ddp 22 oct 12 5 | Dona Angel en Cristall (el Refonda) Magrat amb's
a veie q. li porta a la mans pen's sta m'assa lluny. Per la collocaci, proteix
37. Ddp 22 oct 12 6 | Dona Columna 4 Sares | Magistral, meliosa...
Li acompanya els pres d'lines i totalit del cel. Ella can l'esperau. Sta en p'lar
viridit. en comega el caos huma. En fan recordar la Terra, els virgens, Denique,
38. Ddp 22 oct 12 7 | l'ina d' Seda entre pedra i cel | Esqueix d'elga
S'entla en tota la textures PEDRA / AIRE - griss / rots / grocs / s'elca
39. Ddp 22 oct 12 7b | Esqueix d'elga d' Dona (Columna...) m'ent Mado
semplador q' la eullura x davant... conballeu màgica q' amega la
sens, m'perfecions x s'ar tem d' temps en el mateix lloc.
40. Ddp 22 oct 12 7c | Dona t'aus (p'nic) x davant